

досліджень буде зростати з точки зору ухвалення рішень в охороні здоров'я на основі оцінки співвідношення між витратами і ефективністю, безпеки і якості життя пацієнтів, підвищення якості медичних послуг і доступності медичних технологій.

Література: 1. Фармацевтична енциклопедія. – Режим доступу: [Електронний ресурс] <http://www.pharmencyclopedia.com.ua>.

2. MedBrowse. Режим доступу: [Електронний ресурс] <https://medbrowse.com.ua/ua>.

3. <https://tabletki.ua/uk>

Бігун К. А., Баєва О. І.

Національний фармацевтичний університет

Логістичне управління як фактор підвищення міжнародної конкурентоспроможності українських фармацевтичних підприємств

kbihun17@gmail.com, olgaivanovnabaeva@gmail.com

Зростання ролі логістики в сучасний період, що відбувається в контексті збільшення обсягів промислового виробництва і розширення внутрішньонаціональних і глобальних економічних зав'язків вимагає особливої уваги до її потенціалу щодо скорочення витрат у сфері ринкової діяльності та підвищенні результатів господарювання.

Конкурентоспроможність підприємства є одним із важливих аспектів ринкового середовища, який характеризує можливість підприємства адаптуватися до умов ринку, посісти провідне місце і втримати його якомога довше [1].

Низький конкурентний статус вітчизняних виробників у порівнянні до іноземних не дає їм можливості вийти на міжнародні ринки. Однією з причин є неефективність логістичного управління українських компаній. На фармацевтичному ринку України присутні 300 іноземних виробників і лише 160 національних, при цьому вітчизняні підприємства мають лише цінову перевагу [2].

Причиною низької конкурентоспроможності українських фармацевтичних компаній на національному ринку є ряд проблеми, серед яких недостатній рівень науково-технічного забезпечення фармацевтичного виробництва, дублювання номенклатури, недостатній контроль за ввезенням по Україні фальсифікованих лікарських засобів, відсутність фінансування державних програм розвитку фармацевтичного ринку, висока інфляція, зростання вартості енергоносіїв, відсутність ефективного співробітництва між державою, бізнесом та наукою у сфері створення повних технологічних циклів виробництва фармацевтичної продукції.

Основними факторами глобалізації логістики є: економічне зростання компаній, регіоналізація ринків, технологічний прогрес.

Умовами розвитку міжнародної логістики є інтеграція і партнерство з логістичними посередниками, вдосконалення глобальної мережі дистрибуції, створення надійних систем телекомунікацій, контролю і моніторингу поставок, вибір ефективних способів і засобів транспортування.

До основних шляхів удосконалення якості логістичних процесів на фармацевтичних підприємствах України відносяться [2]:

- 1) розробка, формування і впровадження інтегрованої системи якості;
- 2) розробка і реалізація загальної стратегії удосконалення якості підприємства;
- 3) внутрішня і зовнішня інтеграція процесів удосконалення якості:
 - формування взаємодій, гармонійних і продуктивних робочих стосунків між співробітниками різних функціональних підрозділів;
 - координація діяльності у функціональних областях якості, на підприємстві і у логістичних ланцюгах між партнерами.
- 4) Контролінг.

Логістичне управління є ключовим фактором ефективної діяльності фармацевтичних підприємств. Для виходу на іноземні ринки українським компаніям необхідно розробити стратегію підвищення якості логістичної системи. Цей шлях розвитку фірм дозволить підвищити міжнародну конкурентоспроможність та дати поштовх фармацевтичній галузі України загалом.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ

1. <https://studme.com.ua/1640011614301/logistika/> (дата звернення 18.09.2019)
2. <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=5385> (дата звернення 20.09.2019)

Бондаренко А. О., Басва О. І.

Національний фармацевтичний університет

Актуальні проблеми обов'язкового медичного страхування в Україні

bondarenkoamina0103@gmail.com, olgaivanovnabaeva@gmail.com

Механізм медичного страхування в Україні перебуває лише на стадії формування, тому не існує чіткого уявлення про систему медичного страхування, яка має бути прозорою і зрозумілою для громадськості.

Медичне страхування є одним із видів особистого страхування, що здійснюється на випадок втрати здоров'я людини та забезпечує одержання медичної допомоги за рахунок накопичених коштів, а також фінансування профілактичних медичних заходів у разі настання страхового випадку [1].

Метою даного дослідження є окреслення основних проблем розвитку обов'язкового медичного страхування в Україні та визначення основних перспектив його розвитку.

Основною проблемою у розвитку медичного страхування в Україні, з однієї сторони є питання управління медичною галуззю, а з іншої – фінансове забезпечення страхової медицини, саме це питання пов'язане з управлінням фінансовими ресурсами, які плануються на утримання охорони здоров'я в бюджетах. Медичне страхування поділяється за формами на обов'язкове медичне страхування та добровільне медичне страхування.

Добровільне медичне страхування є формою захисту інтересів громадян у разі втрати ними здоров'я з будь-якої причини. Воно пов'язане з компенсацією громадянами витрат, зумовлених оплатою медичної допомоги, та інших витрат, пов'язаних із підтримкою здоров'я.

Обов'язкове медичне страхування матиме такі переваги, як цільовий характер, незалежність коштів від держави та відокремленість від інших державних коштів [2; 3].

Невирішеними питаннями, що дискутуються в науковому середовищі стосовно обов'язкового медичного страхування є наступні [1]:

- медичне страхування як шлях до забезпечення передусім доступності медичної допомоги громадянам незалежно від їх матеріального статусу;
- медичне страхування як державна гарантія;
- багатоджерельність фінансування медицини, що дасть змогу медичним працівникам отримувати заробітну плату не лише із державного бюджету, а й за рахунок виплат по обов'язковому медичному страхуванню;
- характер та форма участі страхових компаній у системі обов'язкового медичного страхування;
- роль держави у функціонуванні всієї системи медичного страхування в Україні тощо.

Для досягнення принципу надання медичної допомоги високого рівня і обсягу, забезпеченої конкретними цільовими джерелами фінансування, необхідно передусім встановити досить високий тариф на обов'язкове медичне страхування, що відповідно спричинить збільшення податкового навантаження.